

Истинската Божия Религия

Д-р. Абу Амиина Билал Филипс

Превод:

www.islamforbulgaria.com

- Коя е истинската Божия Религия?
- Наименование на Религията
- Бог и творението
- Посланието на фалшивите Религии
- Универсалността на Божията Религия
- Опознаването на Бог
- Божиите знаци
- Заключение

Коя Религия е истинската Божия Религия?

Всеки човек се ражда в ситуация, която не представлява собствения му избор. От началото на съществуването си на този свят всеки бива принуждаван така да се каже да приеме религията на семейството си или идеологията на държавата си. С течение на времето човек достига младежките си години и тогава мозъкът му е обикновено съвсем промит и смята, че вярата на едно определено общество е правилна и всеки един трябва да я изповядва. Когато обаче някои хора се доразвият и заинтересуват от други религиозни системи започват да се питат за

валидността на тяхната собствена вяра. Търсещите истината достигат често до едно състояние на объркване, като видят, че всяка религия, секта, идеология и философия претендира за това да е единственият правилен път. В действителност всички те насърчават хората към добро. Но кой от пътищата е правилният? Не може всички едновременно да са правилни, защото всеки един от тях упреква другите, че са грешни. Как тогава търсещият истината да избере правилния път?

Бог ни е дал на всички разум и интелект, така че да сме в състояние да вземем това наложително решение. Това е най-важното решение в живота на един човек. От него зависи цялото му бъдеще. Следователно всеки от нас трябва да разучи представените доказателства без да има особени предпочитания и да избере до появата на нови тези, които изглеждат правилно. Като всяка друга религия или философия, и Ислямът претендира за това да бъде единственият правилен път към Бог. В това отношение той не се различава от останалите системи. Целта на тази брошура е да представи някои доказателства, които показват валидността на това твърдение. Всеки обаче трябва да знае, че някой може да

определи правилния си път едва тогава, когато остави на страна емоциите и предразсъдъците си, които често ни заслепяват срещу реалността. Тогава и само тогава ще можем да приложим дадения ни от Бог интелект и да вземем рационални и правилни решения.

Има няколко аргумента, които подкрепят претенциите на Исляма да бъде истинската Божия религия. Следните са само три от най-очевидните. Първият аргумент се основава на Божия произход на наименованието на религията и разбирането на смисъла му. Вторият представлява единствените по рода си и лесно разбираеми учения във връзка с отношението между Бог, човек и творение. Третият аргумент се извежда

от факта, че Ислямът е достижим по всяко време от всички хора. Тези аргументи са три основни компонента, които логиката и разума изискват, за да може една религия да се прецени като истинска Божия. На следващите страници тези компоненти ще бъдат обяснени детайлирано.

Наименованието на религията

Първото нещо, което всеки трябва да знае и разбере за Исляма е значението на самата дума "Ислям". Арабската дума "ислям" означава преклонение или отдаване на собствената воля пред единствения истинен Бог, който на арабски се нарича „Аллах”. Този, който прекланя волята си пред Бог се нарича "Муслим". Ислямската религия не е била наречена нито на една определена личност, нито е била наричана така от по-късните поколения, както е в случая с Християнството, което е било наречено на Исус Христос; с Будизма, който е бил наречен на Гаутама Буда;

конфуцианството на Кунфуций или марксизма - на Карл Маркс. Освен това тази религия не е била наречена на един определен народ, както е в случая на Юдаизма - наречен на племето на Юдея и Индуизма- на племето Хинду. Ислям (преклонението пред волята на Бог) е религията, която е била дадена на Адам - първият човек и пророк, както и религията на всички пратени от Аллах до хората пророци. Освен това наименованието е избрано от Самия Бог и ясно споменато в последното Му откровение към хората.

В последното откровение – Корана – Аллах казва следното:

„Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия.“ [5:3]

„А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.“
[3:85]

И така, Ислямът не твърди, че е нова Религия, донесена от пророка Мухаммед през 7 век в Арабия. По-скоро Ислямът претендира, че е едно повторно явление на истинната религия на Всевишния Бог, така както е била низпослана на Адам и на следващите пророци, но в окончателна форма.

Тук трябва да направим някои забележки по отношение на две религии, които твърдят за себе си, че представляват правилния път. Никъде в Библията не се намира откровение на Бог към Мойсей или потомците му, че

религията им трябва да бъде наречена "Юдаизъм", или към последователите на Христос, че религията им трябва да бъде наречена "Християнство". С други думи тези определения "Юдаизъм" и "Християнство" нямат божествен произход или одобрението на Бог. Не е изминало много време откакто религията на Исус е била наречена „Християнство“.

Но коя е била религията на Исус, независимо от това наименование?

(И двете имена "Исус" и "Христос" са думи изведени от Иврит (еврейски) чрез гръцкия и латинския език. „Jesus” е английската и латинската форма на гръцката дума "Исус", която е на иврит "Йешуа" или "Йеошуа" (Йошуа).

Гръцката дума "Христос" е превод на еврейската дума "Месия", която е вид звание, което означава "помазан".)

Неговата Религия се вижда в неговите учения, които той е заповядвал на привържениците си да приемат като принципи за напътствие при отношението им към Бог. В Исляма Исус е един пратен от Аллах пророк. Името му на арабски е "Иса". Подобно на пророците преди него и той е подканвал хората да преклонят волята си пред волята на Бог. Арабската дума „Ислям” отразява в значението си точно това преклонение. Например, в Новия Завет пише, че Исус е казал на привържениците си да се молят по следния начин на Бог:

Лук. 11:2 „А Той им рече: когато се молите, казвайте: Отче наш, Който си на небесата! Да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята;” (От Лука свето Евангелие 11:2)

Мат. 6:9-10 „А молете се тъй: Отче наш, Който си на небесата! Да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята;” (От Матейя свето Евангелие 6:9-10)

Тази концепция се набляга от Исус в много от изказванията му, които са записани в евангелията. Той е учил например, че само тези, които са се преклонили, ще влязат в рая.

Мат. 7:21 „Не всеки, който Ми казва: Господи, Господи! ще влезе в царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отец Небесен.” (От Матея свето Евангелие 7:21)

Самият Исус е пояснявал, че той сам се е преклонил пред волята на Бог.

Иоан 5:30 „Аз не мога да правя нищо от Себе Си. Както слушам, тъй и съдя, и Моят съд е праведен, защото не търся Моята воля, а волята на Отца, Който Ме е пратил.” (От Иоан свето Евангелие 5:30)

В Евангелията има много предания, които показват, че Исус ясно е казал на привържениците си, че той не е Бог. Например, когато е говорил за последния час, той е казал:

Марк. 13:32 „А за оня ден и час никой не знае, нито небесните Ангели, нито Син, а само Отец.” (От Марка свето Евангелие 13:32)

И така Исус е учил като всички пророци преди него и последния след него на религията "Ислям": Преклонение на собствената воля пред волята на Единствения Истинен Бог.

Бог и творението

Тъй като пълното преклонение на собствената воля пред волята на Бог представлява същността на богослужението, основното послание на Божията религия (Ислям) е преклонението единствено пред Бог. Това изисква също така да се избягва всякакъв вид преклонение, което е насочено към хора, места или други неща, освен към Бог. Понеже всичко останало, освен Бог, Създателят на всички неща, е Божие творение. Може да се каже, че Ислямът призовава човека да остави преклонението пред творението и го кани да се прекланя единствено пред Създателя. Той е

Единственият, който заслужава преклонението на хората, защото само Той има власт да отговори на молитвите.

Ако един човек се моли на едно дърво и молитвите му бъдат чути, то тогава не е дървото това, което отговаря на молитвите, а Бог, който позволява да се случи това, за което човека се е помолил. Някой може да каже: "Това е очевидно", но за някой, който боготвори дървото, това може би не е чак толкова. По същия начин е положението с молитвите отправени към Исус, Буда, Кришна, св. Христофор, св. ап. Юда или дори към Мухаммед, които не могат да бъдат чути от тях, а единствено от Бог. Исус не е повелил на привържениците

си да се молят на него, а да се молят на Бог, така както ни съобщава Коранът:

„И когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, ти ли каза на хората: “Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!” Рече: “Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща.” [5:116]

Също така той не се е молел сам на себе си като е извършвал богослужение, а на Бог. В евангелията се съобщава, че Исус е казал:

Лук. 4:8 защото писано е: "Господу, Богу твоему се покланяй, и Нему

едному служи". (От Лука свето Евангелие 4:8)

Този основен принцип се съдържа в първата част на Корана, позната като Сура Ал-Фаиха, аят 5:

„Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем.“ [1:5]

На друго място в последната откровена книга – Корана - Бог казва:

„И рече вашият Господ: “Зовеете Ме, и аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унизени!” [40:60]

Важно е да се подчертае, че основното послание на Исляма е, че представя Бог и Неговото творение като ясно различни едно от друго същества. Бог не е нито

свое собствено творение или част от своето творение, нито пък творението Му е Той самият или част от Него.

Това може би ни изглежда очевидно, обаче преклонението пред творението вместо пред Създателя е нещо много разпространено, което се дължи на липсата на знания за тази концепция или пренебрегването ѝ. Това е вярата, че същността на Бог може да се намери навсякъде в творението Му или че неговата Божественост се представя или се е представляла в някои части на Неговото творение, което служи за оправдание при боготворенето на творението и определянето му за богослужение. Посланието на Исляма, както е било предавано от пратениците Му е обаче да се прекланя само пред

Бог и да се избягва преклонението пред творението Му, независимо дали това се прави по директен или недиректен начин.

В Корана Бог казва ясно:

„И при всяка общност изпратихме пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатаните!”“ [16:36]

Ако някой езичник бъде попитан, защо се прекланя пред направена от хората статуя, то тогава отговорът е винаги, че не се моли на фигурата, а на Бог, който присъства в камъка. Те твърдят, че каменната фигура представлява само мястото върху което се средоточават, а не самият Бог! Някой, който е приел за вярна концепцията за присъствието на Бог в творението Му, е задължен да

приеме и този аргумент за идолопоклонничество. Докато някой, който е разбрал основното послание на Исляма и неговата същност, никога не би се съгласил с прекланянето пред фигури, независимо до каква степен това е рационализирано.

Тези, които някога са претендирали че притежават нещо божествено, често са основавали претенциите си върху погрешната вяра за съществуването на Бог в човека. Те е трябвало само да настояват, че Бог е по-ясно изразен в тях самите, отколкото в останалите хора и подканвали хората да им се прекланят и да им се молят като на Бог в човешки образ. Същото е и с онези, които след смъртта на други настояват на тяхната божественост. Те са немерили добра

почва за развитие сред хората, които са приели за вярна грешната вяра в съществуването на Бог у човека.

Сега би трябвало да е станало ясно, че някой, който е разбрал основното послание на Исляма и неговата същност, никога и в никакъв случай не би се съгласил с преклонението пред други хора. Божията религия е в основата си ясно приканване към преклонението пред Създателя и отхвърляне на преклонението пред Творението, независимо в какъв вид. Това е значението на следното свидетелство в Исляма:

"Ла илаха иллалах"

(Няма друг Бог, освен Аллах)

Искреното изказване на тази фраза и приеменето на пророчеството, прави някой част от общността на Исляма и му гарантира рая.

За последния пророк на Исляма се предава, че той бил казал:

"Ако някои от моята общност умира и каже "Няма друг Бог освен Аллах" и си отиде с тази вяра, той ще влезне в рая." (Бухари и Муслим).

Вярата в това свидетелство изисква да подчиним волята си на Бог по начина, по който Неговите пророци са ни учили. Също така изисква от вярващия да престане с преклонението пред фалшиви богове.

Посланието на фалшивите Религии

По света има толкова много секти, култове, религии, философии и движения. Всички те твърдят, че представляват истинския или правилния път към Бог. Как би могъл някой да определи кой от тях е правилният път или дали дефакто всичките са правилни? Един от начините, по които може да се намери правилния отговор, е да не се обръща внимание на повърхностните разлики в ученията на различните религии за абсолютната истина и да се идентифицира централния обект на богослужението, към което те всички директно или

недиректно приканват. Грешните религии имат по отношение на Бог една обща основна концепция: Те или твърдят, че всички хора са Богове, или че определени хора са били Богове, или че природата е Бог, или че Бог е предмет на човешкото въображение. Затова може да се каже, че основното послание на всички грешни религии се състои в това, че човек може да се моли на Бог чрез Неговото собствено творение. Една погрешна религия приканва човека да се кланя на творението като го определя като цяло или отчасти за Бог. Например, пророкът Исус е приканвал привържениците си да се молят на Бог, но тези, които днес твърдят, че са негови последователи

приканват хората да се кланят на Исус, твърдейки че той е бил Бог.

Буда е бил реформатор, който е въвел някои хуманистични принципи в индийската религия. Той нито е претендирал, че е Бог, нито е насърчавал привържениците си да го възприемат като обект за преклонение. Въпреки това в днешно време виждаме как повечето будисти извън Индия го възприемат за Бог или се кланят на фигури, които са създали по негово подобие.

Като прилагаме принципа на идентифициране на обекта на преклонение, можем лесно да разпознаем погрешните религии и

измисления им произход. Както Бог казва в Корана:

„Вместо на Него, служите само на имена, които вие и предците ви сте именували. Аллах не е низпослал довод за това. Властта е само на Аллах. Той повели да служите единствено Нему. Това е правата вяра, ала повечето хора не знаят.“ [12:40]

Може някой да е на мнението, че всички религии учат на добри неща. Не е ли тогава все едно, коя ще следваме? Отговорът е, че всички грешни религии проповядват най-лошото нещо - прекланянето пред творението. Прекланянето пред творението е най-голямото провинение, защото противоречи на същинския смисъл на

Божието творението. Човекът е бил създаден, за да боготвори само и единствено Бог, така както Аллах изрично казва в Корана:

„Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат.“ [51:56]

Следователно, прекланянето пред творението, което е същността на идолопоклонничеството е единствения непростим грях. Някой който почине в състояние на политеизъм е определил съдбата си в отвъдното. Това не е мнение, а представен от Бог факт в последното Му откровение:

„Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той измисля огромен грях.“ [4:48]

„Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той дълбоко се е заблудил.“ [4:116]

Универсалността на Божията Религия

Тъй като последствията от една погрешна религия са толкова значителни, то би трябвало истинската Божия Религия да е била и да бъде лесно разбираема и достъпна за всеки до края на света. С други думи истинската Божия Религия не може да е ограничена върху някои определени хора, определено място или период от време. Също така не е логично една такава религия да поставя условия, които нямат нищо общо с връзката между Бог и човека, като например: кръщаването или вярата, че един човек е избавител или посредник. В основния

принцип на Исляма и определението му (преклонение на собствената воля пред тази на Бог) се намира общовалидността на Исляма. Когато човек разбере, че Бог е Един Единствен и е различен от творението си, и когато се преклони пред този Бог, той се превръща както душевно така и физически в мюсюлманин и е достоен за рая.

Следователно, всеки един човек, по всяко време в най-отдалеченото кътче на света, може да стане мюсюлманин – тоест привърженик на Божията религия (Исляма). Това става като напълно се откаже от преклонението пред каквото и да е било и се обърне единствено към Бог. За да можем действително да се преклоним пред Божията воля, трябва да имаме обаче предвид, че често се

налага да избираме между правилно и грешно. Бог е създал човекът и му е дал не само способността да различава между добро и зло, но и властта да избира между тях. Тази дадена ни от Бог способност, съдържа една много важна отговорност, а именно, че човек е отговорен пред Бог за направения избор. Затова човекът трябва да направи всичко възможно, за да върши добрини и да избягва злото. В последното послание този факт се описва така:

„Онези, които вярват, и юдеите, и християните, и сабеите, онези [от тях] които вярват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела, имат наградата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.“ [2:62]

Ако по някаква причина те не приемат последното откровение, след като някой им го е обяснил точно и ясно, се подлагат на една огромна опасност. Последният пророк Мухамед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е казал:

"Които и да е от християните или евреите, ако чуе за мен, но не потвърди вярата си в това, с което аз сам пратен и умре в това състояние, ще бъде от обитателите на ада." (Сахих Муслим, № 284).

Опознаването на Бог

Тук се поставя въпроса: как може да се очаква всички хора да вярват в Единствения Истинен Бог като се имат предвид различните им произход, общества и култури? За да се търси отговорността на хората за преклонението им пред Бог, то всички те трябва да имат достъп до знанията за Него. Последното откровение ни учи, че всички хора притежават по рожедни в душите си способността да познаят Единия Истинен Бог. Това е част от тяхната истинска природа с която са създадени.

В седмата Сура на Корана (Ал-Араф, аят 172), Бог ни казва следното: След

като Бог създал Адам, направил така, че всички потомци на Адам да се появят и ги накарал да обещаят, като казал:

“Не съм ли Аз вашият Господ?”, казаха:
“Да, свидетели сме.” [7:172]

След това Аллах посочил причината за това, защо е изискал свидетелството от цялото човечество, че Той е Създателя и Единствения Бог, Който заслужава да Му се прекланят. Той казва:

„Да не кажете в Деня на възкресението:
“Бяхме нехайни за това!“ [7:172]

Това означава, че на този ден няма да можем да твърдим, че не сме знаели, че трябва да признаем Аллах за наш Бог и че никой не ни е казал да Му се кланяме. Аллах казва:

„Или да не кажете: “Нашите бащи съдружаваха преди, а ние бяхме потомство след тях. Нима ще ни унищожиш заради онова, което провалящите вършеха?”“ [7:173]

И така, всяко дете се ражда с една вродена вяра в Бог и с вродена склонност да Му се кланя. Тази вродена вяра се нарича на арабски "фитра".

Пророкът Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) е предал, че Аллах е казал: "Аз сътворих рабите ми с истинната религия, но дяволите се погрижиха за това, те да се отклонят от пътя." Пророкът (с.а.с.) е казал също: "Всяко дете се ражда в състояние на фитра. След това родителите му го правят или евреин, или християнин или

зороастриец." Ако детето се остави само, то би се преклонило пред Бог по свой начин, но всички деца се влияят от околната им среда. Така както детето се подчинява на физическите закони, които Аллах е заложил в природата, така и душата му се подчинява по един естествен начин на факта, че Аллах е неговият Господар и Създател. Ако обаче родителите се опитат да го насочат по друг път, то тогава то не е в състояние в ранните години на живота си да се противопостави или опълчи на волята им. В този случай религията, която детето следва е религия по обичай и възпитание. Затова до една определена фаза от живота му, Бог не изисква от него да носи отговорност и не го наказва заради тази религия.

Божиите знаци

През живота на хората, от детството до смъртта им, във всички части на света и в собствените им души, им се показват знаците на Единствения Истинен Бог, докато не им се изясни, че има само Един Бог (Аллах).

Бог казва в Корана:

„Ще им покажем Нашите знамения по хоризонтите и в тях самите, додето им се изясни, че това е истината.“ [41:53]

Следва един пример как Бог дава знак на един човек за грешката в идолопоклонничеството му. В югоизточния регион на джунглата Амазона в Бразилия, Южна Америка,

един примитивен народ направил нова колиба за главния им Бог Скватч, които представлявал най-висшият Бог на цялото творение. На следващия ден един млад мъж влезнал в колибата, за да удостои идола с чест. Докато се покланял на онзи, за който го учили, че му е създател, в колибата влязло едно старо куче пълно с бълхи. Точно по това време младият мъж наблюдавал как кучето повдигнало крак и се изпикало върху идола. Ядосан изгонил кучето от храма. Но когато ядът му преминал, разбрал, че този идол не може да е Господарят на Световете. Бог трябва да е някъде другаде, помислил си той. Колкото и странно да изглежда, уринирането на кучето върху идола е било Божий знак за това момче. Този

знак съдържал Божието послание, че това на което се е молел е погрешно. Това го освободило от подражаемото следване на предаденото му по традиция преклонение пред един фалшив Бог. Като резултат, на този младеж бил даден избор: или да търси истинния Бог, или да продължи да следва грешката си както до тогава.

Аллах дава пример чрез пророка Абрахам, който търсил Бог, как ще бъдат напътени тези, които следват знаците Му:

„И така показваме на Ибрахим владението на небесата и на земята, за да е от убедените. [6:75]

И когато го покри нощта, той видя звезда. Рече: “Това е моят Господ.” А

когато залезе, рече: “Не обичам залязващите.” [6:76]

И когато видя луната да изгрява, рече: “Това е моят Господ.” А когато залезе, рече: “Ако не ме напъти моят Господ, ще бъда от заблудените хора.” [6:77]

И когато видя слънцето да изгрява, рече: “Това е моят Господ. То е най-голямото.” А когато залезе, рече: “О, народе мой, невинен съм за това, което съдружавате! [6:78]

Аз обърнах правоверен своето лице към Онзи, Който е сътворил небесата и земята. Аз не съм от съдружаващите.” [6:79]

Както вече споменах до всички народи и нации са били пращани пророци за да подкрепят естествената вяра на човека в Бог и неговата вродена склонност да Му

се прекланя. Въпреки че много от ученията на тези пророци са били фалшифицирани, части от тях са останали неопетнени и запазени за да помагат на хората при избора им между правилно и грешно. Влиянието на инспирираните от Бог послания през годините, може да се види при "Десетте Божи заповеди" в Тората, които по-късно са били възприети в християнското учение. По същия начин стоят нещата с наличието на закони в обществата срещу убийството, кражбата и изнасилването от античността до наши дни.

Като резултат от Божиите знаци към човечеството през годините комбинирани с Неговите откровения чрез пророците Му, на всички хора е

дадена възможността да разпознаят Единствения Истинен Бог.

Затова всяка душа ще отговаря за вярата си в Бог и за приемането на истинската Божия религия, а именно Ислямът (пълното преклонение пред волята на Аллах).

Заклучение

Тази брошура показва, че името на религията "Ислям" отразява съществения й принцип – преклонението пред Бог. Също така видяхме, че наименованието "Ислям" не е било избрано от човек, а от Самия Бог. Показахме, че само Ислямът учи на неповторимостта на Бог и на Неговите качества. Също така Ислямът е единствената религия, която повелява моленето единсвено на Бог, без никакви посредници. И накрая, Ислямът може да бъде достигнат по всяко време от всеки, поради вродената му склонност да се прекланя пред Бог и заради откровените на всеки един знаци.

Обобщено може да се каже, че значението на наименованието "Ислям" (преклонение пред Бог), е основното признаване на Божията неповторимост. Това както и достъпността на Исляма за всички хора по всяко време подкрепят претенцията му, че е бил и ще остане единсвената религия.

Накрая молим Аллах Всемогъщия, да ни помогне да останем на правия път, към който ни е напътил и да ни даде от своята благословия, защото Той е наистина най-Мислостивия. Хвала на Аллах, Господаря на световете, Мир и благословия над пророка Мухаммед, семейството му, сподвижниците му и тези, които ги следват.

(Оригинал: The true religion of God)
Dr. Abu Ameenah Bilal Philips

Превод:
www.islamforbulgaria.com